

PROKURATORSKI (16) ai

Oba o jasne, a pochylone.

sg m N prokuratorski (4). ◇ G prokuratorski(e)go (1). ◇ A prokuratorski (2). ◇ f N prokuratorską (4). ◇ L prokuratorskiej (3); -ej (1), -(e)j (2). ◇ n N prokuratorski(e) (1). ◇ pl [N subst prokuratorskié.] ◇ G prokuratorskich (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

Przymiotnik od „prokurator”: ‘pełnomocnik strony w sądzie’; procuratorius Mącz, Cn; forensis, oratorius Mącz; accusatorius Cn (16) : Oratorius, Procuratorski/ Pofelski/ co zwłazczą ku fprawowaniu rzeczy należy. Mącz 270a.

a. *Wykonywany, pełniony, czyniony przez prokuratora (11) : GroicPorz e4v; Procuratorium est hoc munus, Prokuratorska to rzecz. Mącz 73c; Poigriwanie prokuratorskie w prawie, abi ofzukali ftronę. Calep 216a; SarnStat 571; GrabPospR L3v.*

Wyrażenia: [»chleb prokuratorski« = zajęcie prokuratora: Sed tu audias rádám przyiaćielá fwego/ A vday fie do chlebá prokuratorfkiego. Potkanie 26.]

»przysięga prokuratorska« (2): Przeto Prokuratorowie w Krákwie/ tym fpofohem ná káždy rok przyfyęgáią/ áby thym pilniey powinowáctwo fwoie baczyli/ á ná nie pámiętáli, (nagł) Przyfyęgá Prokuratorfka. (–) GroicPorz e3, nn2.

»prokuratorski urząd« [szyk 2:2] (4): Prokuratorfki vrząd potćiwy y potrzebny. GroicPorz e2, e2v, e3, nn2.

b. *Wláściwy prokuratorowi (1) : Niecnotá Prokuratorfka. OrzRozm E2 marg; [Prokuratorfkié to fá fútbélności. SenekaGórn 273].*

c. *Należny prokuratorowi (3) : O Zapláćie Prokuratorfkiey. GroicPorz e4 [idem] nn2; Forensis quaestus, Zysk píárski y prokuratorski. Mącz 135a.*

Cf PROKURATORNY